Pura sangre

Per EloiA el dg., 07/09/2008 - 09:00

Jarabe de Palo

-

Depende

Lletra original

Hay quien nace pura sangrecosa buena, cosa mala;no es cuestión de raza,más bien suele ser carácter.Contra un muro puedes dartey partirte la cabeza;repetir sin pararhasta ver cómo se cae.Hay quien vive pura sangrerecorriendo su camino;sin mirar hacia atrásy al mal tiempo buena cara.Hay quien por ser pura sangreno conoce la ternura,ni tampoco el llanto,pero aún menos la mentira.Si te he hecho daño perdóname.Si al hablar no te entiendo, perdóname,Si quiero estar solo, perdóname.Pura sangre sí, pero de ley.Pura sangre es soledad,pura sangre es tristeza,y silencio, y miedo,pero también fuego.

Lletra traduïda

, de pur Pare

La cançó parla d'una manera de ser molt "castiza" i molt oblidada en els nostres díes de supervivència: viure conformes a la veritat, l'autenticitat i la noblesa. Tot un contrasentit, o potser l'altra cara de la moneda, d'un àlbum que comença amb la cançó "Depende".Quan nosaltres fem servir l'expressió "de pura sang" ens referim a uns orígens, a una raça, a quelcom heretat i que ens ha estat donat. Per a un cristià, aquesta "sang pura" és entroncar-se, familiaritzar-se, amb Jesús, el fill de Déu. En Jesús tots esdevenim germans i, alhora, fills de Déu, per això podem dir que Déu és "Abbà", Pare i podem resar plegats el "Pare Nostre". En Crist som germans de sang: *"Perquè vosaltres no heu rebut un esperit d'esclaus que us faci tornar a caure en el temor, sinó l'Esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abba, Pare!»" (Rm 8, 15)*És també quan participem a l'eucaristia que fem visible aquesta familia "de pura sang" perquè ens "bebem" la sang (el principi de vida, el caràcter) de Jesús. "Som allò que mengem". **Cançó endins:** Hi ha algun text de l'evangeli que presenti a Jesús com un "tío de pura sang", un "tío dur" o, com diuen els castellans, "recio"? Què creus que és per a tu una persona autèntica? Què creus que vol dir l'evangeli quan diu "la veritat us farà lliures"?

Jesús, l’home agrest

Al llarg de la història, moltes hem intentat domesticar Jesús. (...) En canvi, en els evangelis ens trobem amb un Jeús plé de força. Un exemple d'aquest vigor de Jesús és el que ens conta Marc 3, 1-6. Entre els oients s'hi troba un home que "tenia la mà paralitzada" (Mx 3,1) L'home s'hi havia adaptat. Havia renunciat a prendre la seva vida a le spropies mans, per realitzar-la ell. No té relacions, és un individu incapaça de tenir-les.Al voltant de l'home hi seuen els fariseus que observen Jesús a veure si cura en dissabte. Jesús no es deixa intimidar per la vigilància dels fariseus. Mana a l'home de la mà paralitzada: "Aixeca't i posa't aquñí al mig!" (Mc 3, 3). Jesús li mana abandonar la seva situació de marginat i posar-se allà a on li toca, al mig. Ha d'aprendre a ser ell davant dels altres.Després, Jesús es gira cap als fariseus. No els té por. Els confronta amb la seva pregunta: "Què és permés de fer en dissabte: fer el bé o fer el mal, salvar una vida o deixar-la perdre?" (Mc 3, 4). És una pregunta provocativa (...) Si no em paro davant d'una persona ferida perquè m'afanyo a complir un prtés precepte de Déu, destrueixo la vida, serveixo la mort i no la vida.Jesús es mira els fariseus, d'un a un. S'enfronta a cadascú. Peró els fariseus s'esmunyen. S'amaguen darrere la paret del silenci. Jesús mira els fariseus "indignat i entristit per l'enduriment del seu cor" (Mc 3,5). (...) Jesús diu a cada un d'ells: "Tens el dret de ser com ets. És el teu problema Jo faig el que demana el meu cor. No tens cap poder sobre meu. No deixo que em manis el que he de fer i el que no puc fer". (...)Ara, Jesús diu a l'home de la mà paralitzada: "Estén la mà. Ell la va estendre, i la mà recobrà el moviment. Els fariseus sortiren i llavors mateix, juntament amb els partidaris d'Herodes, començaren a fer plans contra Jes´sus per fer-lo morir" (Mc 3, 5ss). Per a Jesús, la vida d el'home malalt és més important que la seva pròpia vida. Exposa la seva pròpia vida per a curar la vida d'aquest home.("Imatges de Jesús", Anselm Grün, Edit. Claret. Pags 81ss)